

Min latj süster *(Heinrich)*

Ik hääw en gâns latj süster,
ik seed jam, jü's ai stal,
jü deet ma üs tra brouderne
gâns nau dât, wat jü wal.

Di jungste foon üs as soowen
än jü mån bloots tou iir,
jü läit duch åltens boowen
än bat ham, dât deet siir.

Di läädre, di as tiin iir,
tu ham säit's: „Sweeg mån stal!“
Än ik, di ålste foon üs,
dou trou dât, wat jü wal.

We hääwe's gâns fertäägen,
dât latj diilj, än ik tånk,
dât wus duch was en säägen,
wan korter wus har lånk.

(In: Andresen, Elen Hanne et al. 1966. *Frasch Leesebök 1*. Bräist (Bredstedt) (u. a.): Nordfriisk Instituut (u. a.). S. 16.)